

ŽIVOTOPIS - LADISLAV KOPENEC

Pan Ladislav Kopenc se narodil 17. 10. 1934 v jihočeské vesnici Střítež, okres Strakonice. V roce 1940 začal chodit do obecné školy v Neslužicích.

Ve škole se začal učit povinnou němčinu, kterou vyučoval německý učitel. Jeho každodenní příchod byl rituálem - stoupl si na stupínek, žáci se postavili, načež učitel zvedl pravou ruku a zvolal: „HAIL HITTLER“ a žáci to po něm opakovali.

Celé válečné období bylo pro něj nebezpečné, protože pokračovaly nálety na železniční trasy, vlaky a nádraží ve Volyni a žáci se museli schovávat. Konec války prožil slavnostním vítáním a zdravením příjíždějícího amerického vojska na volyňském náměstí. Američtí vojáci rozdávali čokoládu, ukazovali tanky, auta, děla.

Když bylo Němcům nakázáno se odstěhovat ze Sudet, tak tehdejší vláda rozhodla, že bude nutno znovu toto území osídlit českými osídlenci a obnovovat zemědělskou výrobu. Touto nabídkou se inspiroval jeho otec, který vyrazil do pohraničí hledat vhodným objekt k osídlení.

Otec vybral dům v Nahém Újezdci poblíž Plané u Mariánských Lázní, kde v domě č. p. 9 tehdy bydlela německá rodina Felbingerových. Ti je přijali velmi vřele, ukázali jim celé hospodářství, pozvali k obědu a pomohli jim i nastěhovat nábytek. Do doby, než byli Felbingerovi odsunuti, vařily a jedly obě rodiny společně u jednoho stolu.

V roce 1948, kdy již vládla KSČ, se připravovala zemědělská reforma a postupně se zakládala JZD. Otec vstup do JZD odmítl, a proto byl pan Kopenc poslán do výroby. Dva roky pracoval jako traktorista v STS Planá u Mariánských Lázní. Následně nastoupil do Zemědělské technické školy v Kadani, na které roku 1956 maturoval.

V letech 1956-1958 během vojenské služby poznal svojí budoucí manželku Miloslavu Buckovou. V roce 1959 se s ní oženil a postupně se jim narodily 2 děti – dcera Miloslava (1959) a syn Zbyněk (1965). V té době pracoval jako projektant meliorací v Zemědělském stavebním sdružení. Tehdy také začal dálkově studovat Vysokou zemědělskou školu v Praze-Suchbale a v roce 1964 získal titul inženýr.

Poté byl až do odchodu do důchodu zaměstnán jako vedoucí závodu meliorací v Radonicích.

Po roce 1968 během stranických prověrek byl označen jako málo aktivní člen KSČ a ze strany vyloučen. V důsledku toho následovaly problémy s přijetím dětí na střední školy. Dcera Miloslava nebyla přijata na žádnou střední školu, přestože měla samé jedničky a musela nastoupit do pracovního procesu jako svačínářka. Následující rok se jí ale povedlo umístit na střední zemědělskou školu v Kadani, kde v minulosti pan Ladislav sám studoval.

Ve volném čase se věnuje hudbě - ovládá hru na několik hudebních nástrojů, vedl orchestr a pěvecký sbor Střední zemědělské školy, dále fotografuje, maluje - měl dokonce výstavu v Galerii Pod Věží v Kadani.

Také je vášnivým zahrádkářem a kutilem

Životopis vypracovali žáci Základní školy Na Podlesí v Kadani Šimon Faldus, Dan Lindauer a Jonáš Bohuslav